

Χειροτονία Νέου Διακόνου στον Καθεδρικό Ναό της Του Θεού Σοφίας Λονδίνου

[Οικουμενικό Πατριαρχείο](#) / [Αρχιεπισκοπή Θυατείρων](#)

Το Σάββατο, 21η Φεβρουαρίου 2026, ετελέσθη με την προσήκουσα εκκλησιαστική τάξη και λατρευτική κατάνυξη η Θεία Λειτουργία στον Ιερό Καθεδρικό Ναό της του Θεού Σοφίας Λονδίνου.

Η λειτουργική αυτή σύναξη, η οποία εντάσσεται στο πλαίσιο της καθιερωμένης και τακτικώς τελουμένης αγγλόφωνης Θείας Λειτουργίας της Κοινότητας κατά το πρώτο και τρίτο Σάββατο εκάστου μηνός, αποτέλεσε αφορμή πνευματικής ευφροσύνης, καθώς ετελέσθη η εις Διάκονον χειροτονία του κ. Jarod McBride υπό του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Θυατείρων και Μεγάλης Βρεταννίας κ. Νικήτα. Στον νέο Διάκονο δόθηκε το όνομα «Θεόδωρος».

Μετά του Σεβασμιωτάτου, συλλειτουργήσαν ο Αιδεσιμολογιώτατος

Πρωτοπρεσβύτερος π. Αλέξανδρος Φωστηρόπουλος, οι Πρεσβύτεροι π. Ίαν Page, π. Παύλος Λάμπρου και π. Στέφανος Moyys Ireland, ως και ο Ιερολογιώτατος Αρχιδιάκονος π. Γεώργιος Τσουρούς και ο Ευλαβέστατος Διάκονος π. Αμβρόσιος Θεοδώρου. Τους ύμνους απέδωσε ιεροπρεπώς η πολυμελής χορωδία Mosaic, καθοδηγώντας προσευχητικώς το ευσεβές πλήρωμα που προσήλθε.

Προ της χειροτονίας του, ο νέος Διάκονος, ανατρέχοντας στην προσωπική του αναζήτηση από τη μικρή χριστιανική κοινότητα του Κάνσας, περιέγραψε τη σταδιακή, βιωματική ανακάλυψη της Ορθοδοξίας μέσα από τη μαρτυρία ενός πιστού ιερέως και τη ζωντανή εμπειρία της εν Χριστώ κοινωνίας. Με βαθιά ευγνωμοσύνη αναφέρθηκε στις κοινότητες που τον ενθάρρυναν και αποτέλεσαν το πνευματικό του καταφύγιο, αρχικώς στο Kansas City και εν συνεχεία στην Ενορία των Αγίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου στο Λονδίνο, όπου ο ίδιος και η οικογένειά του έτυχαν αγάπης και στήριξης. Την ιερή αυτή κλήση προς τη διακονία τη βίωσε βαθύτερα ακριβώς εντός της εμπράκτου αυτής και ουσιαστικής εκφράσεως της χριστιανικής αγάπης, όπου και άρχισε να ριζώνει η απόφασή του να αφιερωθεί στο Θεό.

Περιγράφοντας τον βαθμό του Διακόνου ως μια σιωπηλή και πιστή προσφορά, επεσήμανε την επιθυμία του να εργαστεί αθορύβως υπέρ της Εκκλησίας, ούτως ώστε να γνωρίσουν και άλλοι την εν Χριστώ τελείωση και ολοκλήρωση.

Ακολούθως, ευχαρίστησε θερμώς τον Σεβασμιώτατο, τους κληρικούς που τον καθοδήγησαν, καθώς και τη σύζυγό του Μαρία και τις δύο θυγατέρες τους, σημειώνοντας ότι η οιαδήποτε αγαθή καρποφορία στη διακονία του πηγάζει από τη δική τους αγάπη, θυσία και σταθερή συμπαράσταση. Κατέληξε δε, επιβεβαιώνοντας πως αποδέχεται το μέγα τούτο υπόργημα με απόλυτη ταπείνωση και εμπιστοσύνη στον Κύριο.

Απευθύνοντας πνευματικό λόγο προς τον Διάκονο Θεόδωρο, ο Σεβασμιώτατος υπογράμμισε ότι ο Θεός μάς καλεί να ξεχωρίσουμε, προκειμένου να διακονήσουμε τον κόσμο εναργέστερα και ουσιαστικότερα. Εστιάζοντας στην χρονική συγκυρία της χειροτονίας, τόνισε το γεγονός ότι αυτή λαμβάνει χώρα την παραμονή της Κυριακής της Συγχωρήσεως. Ακριβώς όπως η Εκκλησία ίσταται προ των πυλών της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής, ομοίως και ο νέος Διάκονος εκκινεί τη διακονία του θεμελιωμένος στη μετάνοια, την καταλλαγή και την ταπείνωση.

Ο Σεβασμιώτατος τον προέτρεψε να παραμένει άγρυπνος, έχοντας διαρκώς κατά νου ότι πλέον φέρει τη χάρη και την ευθύνη του ιερού κλήρου. Ο διακονικός βαθμός, επεσήμανε χαρακτηριστικώς, υπερβαίνει τα στενά όρια ενός απλού ρόλου, συνιστώντας έναν ολοκληρωμένο τρόπο ζωής που απαιτεί ακεραιότητα, εγρήγορση και αδιάλειπτη αφοσίωση στον Χριστό. Η ιερά ακολουθία ολοκληρώθηκε με τις πατρικές ευχές του Σεβασμιωτάτου, ο οποίος προσευχήθηκε

ο Θεός να τον κρατύνει σε μια πιστή και καρποφόρα διακονία για πολλά έτη.

